

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

17636 *RESOLUCIÓ de la Secretaria General Tècnica per la qual es disposa la publicació de la Declaració elaborada pel Ministeri de l'Interior en compliment del que disposa el Conveni de cooperació transfronterera en matèria policial i duanera entre el Regne d'Espanya i la República Francesa, fet «ad referendum» a Blois el 7 de juliol de 1998. («BOE» 242, de 9-10-2007.)*

En compliment del que preveu l'article 1 del Conveni de cooperació transfronterera en matèria policial i duanera entre el Regne d'Espanya i la República Francesa, el Ministeri de l'Interior declara que el Cos de Policia de la Generalitat de Catalunya –Mossos d'Esquadra– constitueix, en l'àmbit de les seves competències, servei competent per la part espanyola per a l'execució i aplicació del Conveni.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 27 de setembre de 2007.–El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.

CAP DE L'ESTAT

17769 *LLEI 24/2007, de 9 d'octubre, per la qual es modifica la Llei 50/1981, de 30 de desembre, reguladora de l'Estatut orgànic del ministeri fiscal. («BOE» 243, de 10-10-2007.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'article 124 de la Constitució atribueix al ministeri fiscal la missió de promoure l'acció de la justícia en defensa de la legalitat, dels drets dels ciutadans i de l'interès públic tutelat per la llei. Amb la finalitat d'aconseguir més eficàcia i eficiència en el compliment d'aquesta rellevant missió del ministeri públic, es fa necessari abordar una sèrie de modificacions substancials al vigent Estatut orgànic del ministeri fiscal, aprovat per la Llei 50/1981, de 30 de desembre, norma que, per bé que ha suposat una sòlida base per regular el ministeri fiscal durant vint-i-cinc anys, necessita una adaptació en conjunt a les noves exigències que reclama la societat.

En efecte, el desenvolupament social, econòmic i tecnològic, d'una banda, i la consolidació de l'estat de les autonomies, d'altra, al costat de l'evolució del procés –en especial del procés penal– cap a fórmules que exigeixen una presència i intervenció molt més gran del fiscal,

avui exigeixen la reordenació íntegra de les coordenades organitzatives del ministeri públic, en el doble pla de la seva capacitat d'especialització i d'implantació territorial, de manera que la seva necessària unitat d'actuació es tradueixi, com a garantia essencial dels ciutadans, en una presència del fiscal igual, i amb el mateix grau d'especialització per matèries, en qualsevol punt d'Espanya.

La present reforma persegueix, en primer lloc, reforçar l'autonomia del ministeri fiscal com a òrgan de rellevància constitucional i la millora de la seva capacitat funcional, amb especial atenció, en aquest terreny, a la Fiscalia General de l'Estat. També persegueix actualitzar-ne l'estructura, buscant més eficàcia d'acord amb un criteri d'especialització i de reordenació del seu model d'implantació geogràfica. I, finalment, es proposa introduir millores de caràcter tècnic que afecten la regulació dels procediments d'actuació externs i interns de la Fiscalia, alhora que pretén aconseguir una definició més clara de la carrera fiscal com a carrera professional, afavorint un esglaonament més racional de la piràmide jeràrquica en què s'integren els fiscals.

II

Un dels objectius que es pretén assolir amb la present reforma és dotar el ministeri fiscal de més autonomia en l'exercici de les seves funcions, que contribueixi a reforçar de cara a la societat el principi d'imparcialitat que presideix la seva actuació de conformitat amb el que preveu l'article 124.1 de la Constitució.

Per a això, es modifica el règim de nomenament i cessament del fiscal general de l'Estat, establint noves garanties addicionals en la seva regulació, i respectant en tot cas el sistema de designació que regula l'article 124 de la Constitució. En aquest sentit, el candidat a fiscal general proposat pel Govern, després de l'audiència preceptiva del Consell General del Poder Judicial, s'ha de sotmetre a una compareixença davant una comissió del Congrés dels Diputats abans de ser nomenat pel Rei. A la vegada, la introducció de causes objectives de cessament constitueix una garantia del marge d'autonomia del fiscal general per tal com desapareix la lliure decisió de cessament sense causa per part de l'executiu.

Per garantir més autonomia del ministeri públic en l'exercici de les seves funcions, s'introdueix la necessària intervenció de la Junta de Fiscals de Sala, màxim òrgan assessor del fiscal general en matèria jurídica, sempre que el fiscal general hagi d'impartir instruccions als seus subordinats en qualsevol assumpte que afecti membres del Govern, sigui quina sigui la posició processal.

En aquesta mateixa línia, es modifica el règim d'absència dels fiscals, de manera que la decisió d'apartar o no el fiscal general de l'Estat en aquests casos es residentia a l'interior del mateix ministeri fiscal, en concret a la Junta de Fiscals de Sala, aprofitant la condició d'òrgan col·legiat de perfil essencialment jurídic.

Finalment, es reafirma el caràcter neutral i operatiu dels òrgans tècnics de la Fiscalia General de l'Estat, fet que suposa incloure una expressa previsió legal conforme els membres de la Secretaria Tècnica, la Unitat de Suport i la Inspecció no es puguin presentar com a candidats a les eleccions al Consell Fiscal.

III

La necessitat de modernitzar i racionalitzar l'estructura del ministeri fiscal constitueix un altre dels objectius principals d'aquesta Llei. Amb aquesta finalitat, es potencia la figura del tinent fiscal del Tribunal Suprem, redefinint de manera explícita les seves funcions de direcció ordinària de la fiscalia de l'alt tribunal i de substitució del fiscal general, i reflectint-se aquesta major rellevància institucional en el sistema de provisió del càrrec, quan